

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6803/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Вујисић, адвокат из ..., ради стицања у заједници, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 742/24 од 04.02.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 742/24 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1555/22 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је тужиља власник и да има право својине по основу стицања у заједници са туженим у висини од 50% на покретним стварима побројаним у том ставу, те да се обавезе тужени да тужиљи на име удела у стицању од 50% на тим покретним стварима исплати износ од 270.400,00 динара са законском затезном каматом од 25.04.2019. године до коначне исплате као неоснован; ставом другим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиље, па је утврђено да је тужиља власник, да има право својине по основу стицања у заједници са туженим у висини од 35% на покретним стварима побројаним у том ставу, па је обавезан тужени да тужиљи преда у својину и државину наведене ствари у њеном припадајућем уделу; ставом трећим изреке, одбијен је вишак евентуалног тужбеног захтева тужиље од досуђеног из става другог изреке на покретним стварима, до удела од 50%, као неоснован; ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да тужиљи на име њеног радног доприноса у висини од 35% у стицању једне помоћне зграде површине 50 м², ограде од кованог гвожђа са капијом, гелендера од полихрома у главној згради, тенде на главној згради, растурања старе куће од 120 м², уређења дворишта, засада траве и делимичног бетонирања све на кп бр. .. КО ..., уписано у ЛН бр. .. КО ..., на којој парцели се налазе помоћна и главна зграда, као и ограда, исплати износ од 454.881,00 динар са законском затезном каматом од дана вештачења 06.12.2019. године до коначне исплате; ставом петим изреке, одбијен је вишак тужбеног захтева тужиље од досуђеног из става трећег изреке пресуде до траженог удела од 50% односно до износа од 649.829,00 динара, као неоснован; ставом шестим изреке, утврђено је да је тужиља власник и има право својине по основу стицања у заједници са туженим са

уделом од 50% идеалног дела на једној шампоњери за прање косе, једној столици за шишање са сталком за ногаре, једној столици за фризера и једним колицима за реквизите марке „В-У-ФАМА“ па је обавезан тужени да тужиљи њен припадајући део преда у својину и суддржавину; ставом седмим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете за продато путничко возило марке Volkswagen, модел СНА ran, произведен 1999. године исплати динарску противвредност износа од 805 евра са каматом од дана пресуђења до исплате по средњем курсу НБС на дан извршења, а на име удела у стицању тог возила од 35%; ставом осмим изреке, одбијен је вишак тужбеног захтева тужиље од досуђеног из става седмог до удела од 50% односно износа од 1150 евра као неоснован; ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 296.295,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 742/24 од 04.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и пресуда Основног суда у Јагодини П 1555/22 од 20.12.2023. године потврђена у ставовима другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом и деветом изреке; ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 403. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради стицања у заједници поднета је 06.10.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 990.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по седњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**